

Blant dem som skal opptre er 9 Grader Nord, her representert ved Dhipa

sammen med amerikanske Miranda Lee Richards og The Last Hurrah! Den legendariske bergensmusikeren mener i all beskjedenhet at middelalderhallen er som skapt for ham.

– Jeg gleder meg som en unge til dette. Jeg tror hallen her passer utrolig bra til det vi skal fremføre. Det er en veldig spesiell akustikk her inne, men den passer nok til oss, sier Gundersen.

Når Bergenfest har valgt ut artister til konsertene i Håkonshallen, har de lett etter artister de mener har en tydelig historisk dimensjon i musikken sin. Og et annet band som skal i ilden, er bandet 9 Grader Nord.

Byens eldste musikkhall?

Ni grader nord for ekvator ligger Sri Lanka, som er det musikaliske og kulturelle omdreiningspunktet for en kvartett fra Bergen. De er «vanskelig å sette i bås med sin fusjon av fengende etniske rytmer og klanger kombinert med litt bossa og visepop», skrev BTs anmelder etter deres konsert på Byarmfestivalen.

– Vi tror musikken vår vil fungere her inne. Det blir god plass for fløytesoloene til Dhipa i hvert fall, sier Jakob Sisselson Hamre, som spiller trommer og perkusjon i 9 Grader Nord.

Inspektør for Håkonshallen, Anne Brit Vikhovde, sier at det trolig er blitt fremført musikk i en eller annen form her helt siden 1200-tallet.

– Vi vet at det var musikk i Bergen da Håkonshallen ble tatt i bruk. Det er funnet instrumenter i arkeologiske utgravninger ikke langt unna. Så da er det nærliggende å tro at det ble fremført musikk i store kongelig middager.

– En pause fra festivalen

– Kan man si om Håkonshallen at det er Bergens eldste musikkhall?

– Det ble jo fremført musikk i kirker tilbake i middelalderen. Men som et sted for fremføring av ikke-kristelig musikk, var trolig Håkonshallen et av de første stedene, sier Vikhovde.

Da middelalderhoffet hadde sine lystige etegilder i Håkonshallen, skal det ha gått hardt for seg. Verken Nes i Bergenfest og Strømsnes hos Bymuseet tror imidlertid det vil utarte seg når byens største rockefestival inntar bygget.

– Det er jo ikke snakk om at 9000 publikummere skal inn her. Det vil være plass til 400 på konsertene, så det vil bli intimt. Jeg tenker dette kan bli et sted du kan få en pause fra resten av festivalen. Hvor du kan få en særegen musikalsk opplevelse i helt spesielle omgivelser, sier Nes.

– Hvordan blir det med servering her inne?

– Her inne blir det ikke ølsalg. Her må du fokusere på musikken, sier Nes.

av middelalderen og fra 1683 ble bygningen brukt som kornmagasin.

- Hallen ble restaurert mellom 1880 og 1895.
- Fikk store skader under eksplosjonen på Vågen i 1944.
- Hallen forvaltes i dag av Bymuseet i Bergen.
- I år arrangeres det en konsertserie i samarbeid mellom Bymuseet og Bergenfest i Håkonshallen.

FAKTA

Håkonshallen

- Håkonshallen er en kongelig festsal fra middelalderen, og den første i sitt slag bygget i stein i Norge.
- Den har fått navn fra sin byggherre Håkon Håkonsson.
- Første gang vi vet hallen var i bruk var under Håkons sønn Magnus' (senere kjent som Magnus Lagabøte) bryllup den 11. september 1261.
- Bygningen forfalt i løpet

Oppskrift på uro

Årets store kulturkonferanse avslører en ting: Norge trenger flere ambisiøse kulturpolitikere.

KOMMENTAR

FRODE BJERKESTRAND
frode.bjerkestrand@bt.no
Kulturredaktør i BT

KULTURMINISTER Linda Hofstad Helleland (H) er en modig dame, det skal hun ha. 14 år etter forrige stortingsmelding om kulturpolitikk, skal hun stable på føttene en ny. Og til oppstartskonferansen i Oslo onsdag hadde hun invitert folk som ikke akkurat har sans for de politiske signalene hun sender ut.

Den svenske journalisten og forfatteren Mustafa Can brukte taletiden sin til å begå et omhyggelig politisk karakterdrap på kulturministeren. For det fikk han dagens aller største applaus fra de 650 kulturarbeiderne i salen. Vi får håpe Helleland tåler det, for kritikken var litt fortjent.

CAN VISTE BLANT ANNET til Høyres hopehav med det kulturskeptiske partiet Frp i regjering. Og krydret med sitater fra Hellelands famøse Facebook-innlegg fra juletiden.

«Vær stolt av det norske! Kvikk Lunsj og brunost. Marit Bjørgen og Ole Einar Bjørndalen. Dugnad og grøt. Generasjoner har skapt det typiske norske», skrev hun.

Som bakteppe for en ny kulturmelding fungerer dette særdeles dårlig. Meldingen skal tross alt definere norsk kulturpolitikk det neste tiåret, i en urolig, flerkulturell og omskiftelig verden. Populisme, isolasjonisme, nasjonalisme, mistro til staten og vitenskapen, post-fakta, falske nyheter, og så videre.

SELVFLGELIG ER DET et problem at kulturministeren selv kommuniserer som om «norskhet» er en fast og ubøyelig standard, og som kun oppfylles ved standhaftig brunosttygging, til tonene fra «Peer Gynt-suiten» og aftenbønnen.

Ved å skrive og snakke på den måten, bidrar Helleland selv til at Norge ligner et trangt hus, der det stadig blir lavere under taket.

Statsråden burde heller lytte

til rådsleder Tone Hansen i Kulturrådet, som også sparket mildt på ministerens legg: – Norsk kultur handler ikke om «dem» eller «oss». Det handler om «vi», understreket hun.

MUSTAFA CANS KRITIKK illustrerer først og fremst den skarpe ideologiske skillelinjen som åpenbarer seg i kulturlivet. Den befinner seg i den skumle sonen mellom regjeringens ønske om å skape næring og arbeidsplasser, og kulturfeltets prisverdige forsøk på å minne om kulturens evige egenverdi. Kommers mot kunst, altså.

Konferansen var en studie i flere slike ubøyelige motsetninger. Sentrum mot distrikt, analogt mot digitalt, og konservering mot innovasjon.

Kulturmeldingen må gjøre en god jobb med å balansere disse størrelsene, hvis ikke, blir den noenlunde verdiløs.

MEN KULTURMINISTEREN fikk også støtte. Professor Anne-Britt Gran ved BI er en dyktig scenariemaker, og har kommet til at staten ikke kan øke sitt kulturrengasjement inn i evigheten. Norge skal ikke alltid være en oljefyrt økonomi, og det demrer kanskje for kulturlivet at det ikke bare kan leve på offentlige bevilgninger i årene som kommer.

Mer bidrag fra private og bedrifter må til. Og kunstfeltet bør kanskje jobbe litt med sin aversjon overfor private penger til kunst, kultur og utøvelse.

Vi kan ikke bare drive med vei, sykehus og eldreomsorg her i landet.

ARBEIDET MED NY kulturmelding blir ingen piknik. Men et problem ingen snakket om i går, er kvaliteten på selve kulturpolitikken.

Kulturministeren og hennes statssekretær var de eneste rikspolitikere på konferansen, det sier en hel del. Mye av utfordringen ligger kanskje her et sted.

Norge har et usedvanlig kompetent, kunnskapsrikt og ambisiøst kulturliv, fra byråkrati til galleri. Samtidig er mangelen på kloke og konturskarpe kulturpolitikere med nasjonale og internasjonale ambisjoner påfallende.

Vi kan ikke bare drive med vei, sykehus og eldreomsorg her i landet. Forhåpentlig vil flere kulturpolitikere melde seg på utøver i valgkampen. Kultur-Norge trenger dere.